

Elogiu nemuririi

Cicerone Ionițoiu: album și Carte de Aur Cornelii Coposu

Prestigiosul fruntaș național țărănist Cicerone Ionițoiu, reputat cercetător al istoriei PNTCD și al gulagului românesc, pe care l-a suportat neînfricat și demn timp de un deceniu, în semn de admirație și recunoștință pentru personalitatea lui Corneliu Coposu, căruia i-a fost apropiat și i-a rămas credincios, a realizat timp de ani de zile, începând din 1990, fotografiile ale președintelui PNTCD, Corneliu Coposu, întocmind un album. După moartea acestuia, încă din noiembrie 1995 a inițiat o Carte de Aur. Atât albumul, cât și cartea ne apar ca un luminos omagiu închinat ilustrului bărbat politic al României contemporane.

Albumul înglobează peste o sută de fotografii color, în totalitate inedite, surprinzând diferite momente din vizitele președintelui Corneliu Coposu în Europa și SUA. Fotografiile îl înregistrează înconjurat de mari personalități ale diasporei românești: La Versoix, înconjurat de familia regală, a fost prezent încă din iulie 1990. Dezvelirea pietrei funerare din cimitirul Montmartre, la 21 septembrie 1990, în memoria "Eroilor români căzuți pentru Dumnezeu și democrație" între 1944-1989 a fost urmată de o suită de ceremonii religioase, cu diverse ocazii. Președintele Corneliu Coposu a fost prezent la numeroase adunări și întâlniri ale exilului românesc unde a luat cuvântul, a fost oaspetele unor marcante familii de prieteni. Impresionante adunări de doliu și pioase recviemuri cinstesc memoria unui prieten neprețuit, o călăuză sigură și fermă a diasporei românești. Fotografiile se bucură de o calitate și varietate deosebite. Cartea de Aur a fost începută în noiembrie 1995, după trecerea în veșnicie a președintelui Corneliu Coposu. Au adus cuvinte de prețuire și stimă mari personalități politice străine, precum și reprezentanți de seamă ai diasporei noastre. În mod firesc, cartea a fost deschisă de MM LL Regele Mihai I și Regina Ana. Redăm din multele însemnări, câteva, unele în traducere, și majoritatea fragmentar.

Jean-Marie Daillet, fruntaș al UECD, prin intermediul căruia Corneliu Coposu a aderat partidul, în 1987, în clandestinitate, la Internaționala Creștin-Democrată: "... A fost pentru mine o onoare și o fericire să-l întâlnesc sufletul puternic, inteligența subtilă, patriotismul său național și european, totalul său devotament pentru democrație și libertate. Fie ca exemplul său, care este cel al unui martir, să inspire tineretul, în România, dar și în toată Europa! Surâsul său admirabil, prietenia generoasă sunt pentru mine de neuitat: consider că el era fratele spiritual al lui Robert Schuman, căruia îi sunt un umil discipol".

Monique Badénès, membră a Consiliului UECD, fostă deputată în Parlamentul European, fostă secretar general adjunct cu afacerile internaționale ale CDS: "Este o onoare de a-l fi cunoscut și de a fi lucrat cu președintele Corneliu Coposu. El a fost unul dintre oamenii politici cei mai importanți ai postcomunismului în Europa Centrală și de Est. A fost unanim respectat, nu numai în România, dar și în țările membre ale UECD... A fost un om de stat care a știut să-și desfășoare, cu un curaj și o probitate fără greșală, lupta sa pentru libertate și democrație. Una dintre mândriile vieții mele a fost aceea de a fi împărțit prietenia acestui om, deopotrivă eminent și captivant, care a făcut cinste atât țării sale, cât și familiei sale politice".

Marian Alexandru Otparlic, președinte al PNTCD-Franta: "... Corneliu Coposu... a restabilit în România după 1990 opoziția democrată, a acționat pentru a renaște PNT și a-l pregăti să devină primul partid al țării..."

Cicerone Ionițoiu: "Un om mai presus decât o țară... Cu mic, cu mare, poporul român a ieșit și l-a condus pe ultimul drum, pe un adevărat covor de flori, ca pe un rege neîncoronat... urmat de surorile sale, alături de regina Ana, principesa Margareta și succesorul său politic, Ion Diaconescu..."

Dr. Coriolan Brad: "... Trăirea lui Corneliu Coposu trebuie să fie un exemplu pentru fiecare român ce-și

iubește țara și neamul".

Colette Grossu (din scrisoarea trimisă în 3 octombrie 1995): "... țara, ca să iasă din impasul politic actual, are mereu nevoie de tine... Ne gândim foarte des la tine și la dârzenia luptei tale politice, te admirăm și te iubim, urându-ți sănătate și izbândă deplină în tot ce faci pentru binele patriei noastre suferinde".

Monica Lovinescu: "... Corneliu Coposu a îndurat toate chinurile, redând, într-o vreme pocită, titlurile sale de noblete demnității umane. Iar tăcerea sa a rodit. După 1989, când cel puțin vorbirea în România a fost slobozită, Corneliu Coposu a putut duce la îndeplinire misiunea pe care i-o lăsase Iuliu Maniu: chiar singura răsplată peste timp a lui Iuliu Maniu: această fidelitate ce trecuse pragul focului, nu o dată, ci în fiecare din clipele acelor 18 ani de încercări cumplite. Când a încetat să tacă, lui Corneliu Coposu i-au fost încredințate cuvintele Adevărului. Care îi va supraviețui și al cărui martor (să mai amintim că martor vine de la martir?) i-a fost dat să fie".

Virgil Ierunca: "Țara noastră ar fi fost mai săracă dacă n-ar fi trecut prin ea un om precum Corneliu Coposu".

Nicoleta Franck: "... Pe prietenul Cornel îl păstrez viu în minte și în suflet. De aceea, refuz deznădejdea și, povestindu-i ce resimt, îmi răspunde pe tăcute, liniștitor și cumpătat cum a fost întotdeauna. Da, e viu pentru prieteni. Jean d' Ormesson avea dreptate, spunând că morții sunt vii atâta vreme cât nu sunt dați uitării... acest mare om de stat, filozof și luptător, într-un cuvânt, Eroul ce a fost și va rămâne în Istoria României. Nu, Istoria nu-l va uita când va redeveni cea adevărată și nu cea improșcată de minciuni și distorsiuni... fiindcă ne-a deschis calea către demnitatea omului și a țării, către bine și frumos. Ne-a îndrumat... între binele nostru, al fiecăruia și al tuturor, cu toții uniți în amintirea lui. Nu se poate să-l dăm uitării. Nu se poate să moară Corneliu Coposu. El este și va rămâne viu pentru noi".

Remus Radina: "«Vinerea Mare sălășluiește în viața eroului», ne spunea cardinalul martir Ioan Suci. Iată de ce a cunoscut atâta suferință eroul Corneliu Coposu, încercat ca aurul în foc. El a adus Partidul Național Țărănesc mai aproape de Dumnezeu. Corneliu Coposu poate fi caracterizat prin faimoasele cuvinte shakespearice: «A fost un OM!». Bindecuvântat numele lui!".

Pr. prof. Nicolai Buga: "Unui mare român, a cărui trecere în eternitate este o mare pierdere pentru neamul nostru, omagiuul pios și rugăciunea smerită a unui preot ortodox român".

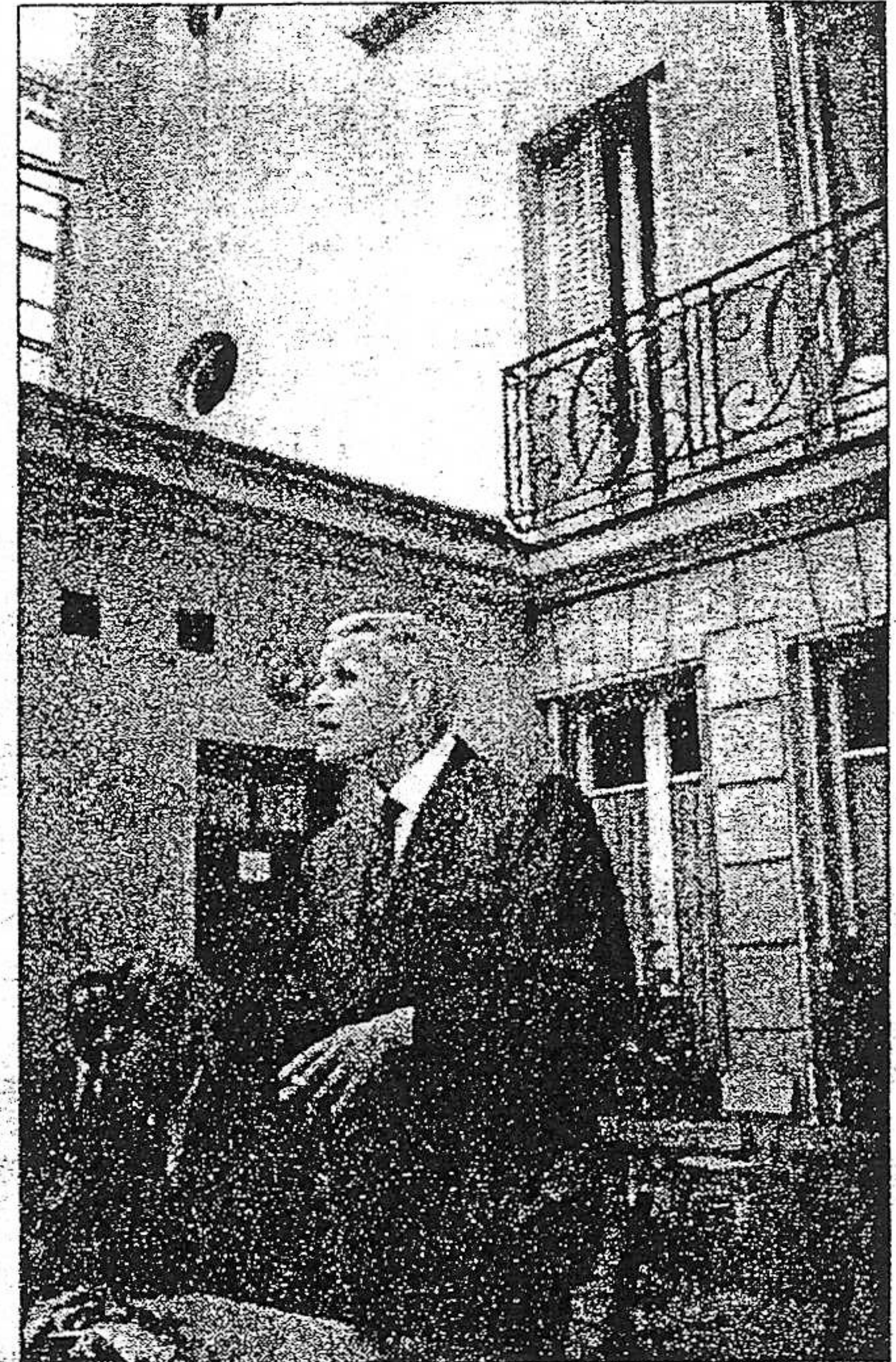
Octavian Mihăescu: "Mă plec înaintea acestui Sfânt al României cu deosebită recunoștință..."

Théodor Cazaban: "... și l-am înțeles ca destin exemplar pentru toți cei ce și-au iubit țara, neclintit, pentru a fi calomniati, judecați, condamnați de trădătorii de neam. Destin exemplar pentru istoria pe care o trăim, pentru timpul în care impostura absolută poate avea puterea absolută. Mă înclin în fața morții martirului Corneliu Coposu..."

Cristian Florea, profesor la Academia din Paris: "...Corneliu Coposu aparținea acelei Dumnezeiești minorități la care talentul a fost mereu la înălțimea caracterului... Pentru românii de acasă și pentru cei din diaspora el fu o referință. Să dea Dumnezeu ca viața lui exemplară, întru suferință pentru el, să se constituie în piatra unghiulară pentru generațiile viitoare din neamul nostru al românilor. Memoria lui ne este, și să ne fie mereu, pavăză contra slăbiciunii omenești, contra mediocrității și contra răutății..."

Dumitru Ionescu, președintele UDPR (Uniunea Foștilor Deținuți Politici Anticomuniști din România - Geneva): "El a venit din istorie și a marcat, prin credința sa, prin dârzenia, prin curajul său, prin modestia și acțiunea sa pentru valorile perene ale poporului român, cea de-a doua jumătate a secolului XX..."

Ilie Berindei, sculptor: "Dumnezeu să ne ajute de a înfăptui gândurile eroului nostru".

Ana Tuțianu: "... Corneliu Coposu este sinonim cu eternitatea poporului român..."

Ștefan Peșelu: "... Acest om minunat, un exemplu de cinste, corectitudine și patriotism, este simbolul rezistenței românești în fața dușmanilor neamului nostru, a comunismului..."

Nadia Mezincescu: "... cel care a fost cel dintâi dintre bărbații opoziției românești după revoluția furată din decembrie 1989..."

Monsenior dr. Gh. Surdu, rectorul Bisericii Române Unite cu Roma, Paris: "... Sunt convins, dragă Cornel, că după atâta luptă și chinuitoare suferințe ai recoltat bucuria fericirii veșnice, la care cu toții aspirăm..."

Prof. Alexandru Bogdan: "... Personalitate excepțională intrată în veșnicia Legendei, rămas în istoria majoră politică a celei de a doua jumătăți a veacului nostru..."

Alexandru Niculescu: "Corneliu Coposu, singura noastră victorie, singura noastră izbăvire, singur apărător al demnității României, după Revoluția din decembrie 1989, s-a identificat cu suferințele și cu ieșirea la lumină a poporului nostru. I-a fost dat lui să continue opera lui Maniu, așezându-se, alături de acesta, printre întemeietorii României adevărate. În veci!"

Cornelia Gheghea Kerouredou: "... Viața sa exemplară și dragostea pentru România sa trădată și, apoi, sfâșiată, l-au făcut nemuritor... căci dl Corneliu Coposu a devenit istorie..."

Dr. Eugen Rațiu: "... Corneliu Coposu, spiritul înalt ce ne luminează calea, spre renașterea poporului român!"

Livia și Ion Muscaliu: "... Pentru Crezul românesc căruia și-a închinat viața, cu supremă dăruire, rugăm pe Domnul să-l primească și să-l așeze în rândul mucenicilor neamului și să-l nemurească în istoria lui încercată, ca pildă și îndemn..."

Viorel Chirilă: "Când am fi avut cea mai mare nevoie de el, Dumnezeu ni l-a luat..."

Remarcabila inițiativă și strădania meritorie a dlui Cicerone Ionițoiu se constituie într-o valoroasă contribuție la cunoașterea personalității lui Corneliu Coposu - făuritor de istorie și martir al neamului nostru.

Liviu TUDORAȘ